

Full diocesà

14 de maig del 2017

p4 – Sant Isidre i la pagesia catalana

p6, p7 i p8 – Centenari de Fàtima

Mare de Déu de Falgars

El santuari de Falgars es troba damunt la vila de la Pobla de Lillet (Berguedà), al bell mig de la serra del Catllaràs, a 1280 m d'altitud. Els orígens d'aquesta església es remunten probablement ja al segle X i a partir de 1120 va passar a dependre del monestir de Sant Llorenç prop Bagà (Guardiola de Berguedà). L'edifici actual és fruit de les remodelacions realitzades a partir de 1646.

La Mare de Déu de Falgars és una bonica i interessant figura d'alabastre blanc del segle XV. Maria, dempeus, allesta l'infant. La imatge es troba al cambril, de construcció barroca, embellit per un notable conjunt de pintures murals de gran qualitat en què es representen diferents escenes de la vida de la Mare de Déu (naixement de Jesús, epifania, coronació de Maria), les lletanies, sant Joaquim i santa Anna, la troballa de la imatge i la processó al santuari.

Són diverses les festivitats en les quals s'hi celebren actes, però destaquen les diades de Sant Marc, la Festa Major (el diumenge més pròxim al 8 de setembre) i l'aplec de Falgars, que se celebra el dilluns de la segona Pasqua (conegut com a dilluns de Cinquagesma). En l'aplec es balla la dansa de Falgars i és una de les cites cabdals del calendari festiu de la Pobla de Lillet, amb una representació ancestral del dret de cuixa del senyor del poble sobre les pubilles casadores.

«Jo sóc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare si no hi va per mi»

Diumenge V de Pasqua / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula.» Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Tímon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans. La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

(6,1-7)

Salm responsorial

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.

(Salm 32)

Lectura de la primera carta de sant Pere

Estimats, acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor». També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist. Per això diu l'Escriptura: «Jo poso a Sió una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui creu, no quedarà defraudat.» És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra d'ensopec, en roc que fa caure». Ensopeguen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà, que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu», perquè «proclamo la lloança» d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable.

(2,4-9)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meva, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig.» Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. Com podem saber quin camí hi porta?» Jesús li diu: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist.» Li diu Felip: «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més.» Jesús li diu: «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui em veu a mi, veu el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic no vénen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mi; si no, creieu-ho per aquestes obres. Us ho dic amb tota veritat: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare.»

(14,1-12)

«La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients»

El valor de les preguntes en el camí de la fe

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli d'aquest diumenge ressalta unes preguntes el desenvolupament de les quals porta a un horitzó d'entrada insospitat. Així, a partir d'una pregunta senzilla sobre el destí de Jesús i el camí que hi porta, el desenvolupament posterior duu a aquesta afirmació contundent: *Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans*. És que la pregunta és una peça fonamental de la nostra fe, tan fonamental que podem afirmar que la fe cristiana és un camí de preguntes: Qui som? Quin sentit té la nostra vida? Quina és la seva finalitat? Què vol Déu de mi? Etc. No és d'estranyar que el Nou Testament, ell sol, comptabilitzi 505 preguntes. La fe no pot néixer, ni créixer, ni mantenir-se sense preguntes.

Les preguntes són un dels indicadors de la salut de la nostra fe. Sense preguntes, la nostra fe es marceix, es rovella i acaba perdent aquella frescor que caracteritza el dinamisme d'una verdadera vida. De fet, la línia de demarcació entre creients, ateu i agnòstics es dona sobre llur actitud enfront les preguntes de la vida. Mentre l'agnòstic les ignora, l'ateu les assumeix i hi dona «les seves respostes». En això l'ateu supera l'agnòstic. El creient, en canvi, a més de buscar i donar respostes a les preguntes de la vida, s'obre a la Resposta, que és Déu. En això va més enllà que l'agnòstic i l'ateu. Com a creients, el pitjor que ens pot passar seria viure la nostra fe sense preguntes. La falta de preguntes, que equivocadament es podria interpretar com a prova d'una fe serena, pot ser més aviat senyal d'una fe tèbia, que viva o morta tant se li'n dona.

La imatge

Veure Déu, anhel de qui pregunta, del descregut que en fa burla, de qui dubta en la foscor. És el desig que l'apòstol Felip adreça a Jesús —el camí, la veritat i la vida—: que els mostri el Pare. Per al creient en Jesús veure Déu cara a cara constituirà el desenllaç. La unió amb el Pare és fondre's amb ell, acomplir la felicitat eterna que ja comença en aquest món: en l'espai de l'esperança.

Sant Felip Apòstol (1520). Pere Oller

Lit. hores: Setmana I

15 dilluns

—Sant Isidre, llaurador (ss.XI-XII)
—Santa Joana de Lestonnac, religiosa (1556-1640)
Fets 14,5-18 / Salm 113b / Joan 14,21-26

16 dimarts

—Sant Ubald, bisbe, (1084-1160)
Fets 14,19-28 / Salm 144 / Joan 14,27-31a

17 dimecres

—Sant Pasqual Bailón, (1540-1592)
Fets 15,1-6 / Salm 121 / Joan 15,1-8

18 dijous

—Sant Joan I, papa i màrtir (523-526)
—Sant Pròsper, bisbe (s.VIII)
Fets 15,7-21 / Salm 95 / Joan 15,9-11

19 divendres

—Sant Pere Celestí, papa (1215-1296)
—Sant Francesc Coll, prevere (1812-1875)
Fets 15,22-31 / Salm 56 / Joan 15,12-17

20 dissabte

—Sant Bernadí de Siena, prevere (1380-1444)
—Sant Boi, màrtir (s.III)
Fets 16,1-10 / Salm 99 / Joan 15,18-21

21 diumenge VI de Pasqua / Cicle A

—Santa Virgínia, verge (?)
—Sant Secundí, màrtir (ss.III-IV)
—Sant Cristòfor Magallanes, prevere i màrtir (1869-1927)
Fets 8,5-8.14-17 / Salm 65 / 1 Pere 3,15-18 / Joan 14,15-21

Sant Isidre Llaurador i la pagesia catalana

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

Ara fa més d'un segle, i a propòsit de sant Isidre, el pare Joan Serrat, de la Companyia de Jesús, l'any 1913 escriví que «per tots els indrets de nostra aimada Catalunya trobareu que és honrat Sant Isidre Llaurador, celestial patró dels pagesos. A totes les parròquies camperoles hi té el seu altar on veureu el Sant Pagès amb una mà sobre la rella de la llaura, mentre a l'altra hi porta un manat d'espigues, que cada primavera renoven els majorals, quan s'acosta la festa de Sant Isidre. En aquelles mans ferrenyes, cansades d'aixafar terrossos, vencedores de la virtut del treball cristià, que bé hi escauen les espigues de blat novell!». En efecte, la virtut del treball cristià encarnada per sant Isidre ha motivat que tots els papes de l'Església contemporània, des de la publicació l'any 1891 de l'encíclica *Rerum novarum* pel papa Lleó XIII, totes les encíclics de caràcter social surtin oficialment publicades el dia 15 de maig, coincidint amb la memòria litúrgica de sant Isidre Llaurador.

Sant Isidre nasqué a Magerit (actualment Madrid) entorn de l'any 1082 i féu de pagès. Morí l'any 1170 i el seu cadàver fou sebollit al cementiri de la parròquia madrilenya de San Andrés. Posteriorment el seu cos, que es trobà incorrupte, fou traslladat a l'església de La Almudena, actual catedral de Madrid. Sant Isidre fou molt pietós i caritatiu. Essent encara jovenet quedà orfe i hagué de guanyar-se la vida fent de jornalier, llaurant els camps amb bous, però sense deixar mai la pregària ni d'acudir a l'església per participar en les celebracions litúrgiques. Isidre es casà amb Maria de la Cabeza, també venerada com a santa, de manera que aquest sant Llaurador, a més de ser el patró de la pagesia, pràcticament de tota la Península Ibèrica, alhora és el patró dels casats, tal com ho recull la tornada de la lletra d'un dels goigs més populars cantats a Catalunya en honor del sant: «De pagesos i casats, / sou patró i protector. / Protegiu nostres sembrats, / sant Isidre Llaurador!»

La devoció a sant Isidre augmentà de manera extraordinària a partir de l'any 1622, quan fou canonitzat pel papa Gregori XV, juntament amb sant Ignasi de Loiola, sant Francesc Xavier, santa Teresa de Jesús i sant Felip Neri. Ran d'aquesta canonització, sant Isidre anà desplaçant el culte dels antics patrons de la pagesia catalana: sant Galderic, sant Medir, sant Nin i sant Non (Abdon i Senén) i sant Blai (el 3 de febrer encara queda la reminiscència de

beneir fruita i confitura) i, en temps més recents, l'Institut Agrícola Català, fundat l'any 1851 «per a treballar pel veritable progrés de la nostra pagesia», escollí com a patró de la institució sant Isidre.

Són molt nombrosos els miracles atribuïts a la intercessió d'aquest sant pagès; verbigràcia, en un llibretó estampat a Manresa per Pau Roca hi consta: «Han estat innumerables los miracles que en tot temps ha obrat lo Senyor per intercessió de Sant Isidro, son sirvent, curant malalts de sauciats, o desenganyats per hàbits facultatius, tornant la vista als ciegos, ressuscitant los noys morts, donant braços bons als mancos, peus als tullits, consol als afligits, remey als pobres, y per últim seria molt llarch referir-los y contar-los. Qui vùlguia llegir la gran multitud de miracles de est Gloriós Sant, végia las obras de Fra Jaume Bleda» (cf. *Vida y miracles del gloriós sant Isidro Llaurador*, Manresa, Pau Roca, f. XXIX). Que sant Isidre continuï ajudant els agricultors de casa nostra en les nombroses dificultats que han d'afrontar en aquests temps tan difícils per a la pagesia i la ramaderia!

Obertes les inscripcions al 50è pelegrinatge a Lurdes

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes

Un pelegrinatge és compartir, és viatjar, és ajudar, és un retrobament, és viure la fe dels altres i la pròpia..., però sobretot és un servei envers els altres; envers els malalts i les persones amb discapacitat.

En un pelegrinatge hi ha moltes tasques a fer, i els voluntaris es reparteixen en tota una colla de serveis, tot sota el control de l'organització i de l'equip mèdic que ens acompanya. Actualment, entre els dos bisbats, pelegrinem prop d'un miler de persones.

A Lurdes es va a viure molts moments de companyia, d'escoltar, de fe, de pau, de fer nous amics, de contagiar rialles..., de passar-s'ho bé. Cinc dies de tot això, combinat amb una sèrie d'activitats com la processó de torxes al vespre, la missa internacional, la processó del Santíssim o la passada per la Gruta. També es fan activitats més lúdiques com és el xou que els joves preparen cada any.

Tothom hi té cabuda, joves, petits i grans. T'anitem que visquis aquesta aventura com a mínim una vegada en la vida i puguis descobrir un voluntariat molt humà, una gent magnífica i un racó de món molt bonic. **Inscripcions i informació** als telèfons: 938 869 340 (Osona); 608 963 584 i 609 791 900 (Bages) i 620 601 950 i 686 488 995 (Anoia).

Un centenar de persones veieren «Guardianes de la fe»

Un centenar de persones, entre ells moltes famílies, van assistir el 21 d'abril a les 20:30 a la projecció de la pel·lícula *Guardianes de la fe* als multicinemes Bages Centre.

És un documental que dura 67 minuts i que tracta de l'experiència de set joves que, l'agost del 2015, van viatjar a l'Iraq per tal de poder explicar després el testimoniatge dels cristians perseguits d'aquest país.

El nostre senyor bisbe, acompanyat d'alguns sacerdots, va assistir a la projecció i es va convertir en el primer prelat espanyol a assistir a la projecció del documental, que s'està presentant en diversos punts de la península.

L'estrena va començar amb una reflexió de Jaume Vives sobre el testimoniatge dels cristians de l'Iraq i acabà amb unes paraules del bisbe sobre el documental, la persecució als cristians i una benedicció als assistents. Una vegada més la gent ha sortit del cine amb un gran desig d'estimar cada dia una mica més el Senyor, amb l'exemple dels cristians perseguits. I és que el seu testimoniatge és tan dur com esperançador.

El centenari de les aparicions de la Mare de Déu de Fátima

Josep Maria Montiu de Nuix, prev.

Enguany fa cent anys de les aparicions de la Mare de Déu a Fátima (Portugal). Foren sis aparicions, de l'any 1917, que tingueren lloc del dia 13 de maig al 13 d'octubre. La Verge es va aparèixer a tres nens: Francesc, Jacinta i Lúcia. Les aparicions tingueren un denominador comú: els demanà que resessin el rosari.

Un any abans, l'àngel de la pau s'havia aparegut tres vegades als vidents. Els havia demanat que per mitjà d'oracions i sacrificis imploressin la conversió dels pecadors.

Sis aparicions

En la primera aparició, Maria Santíssima els parlà d'oració, de sacrifici i de conversió dels pecadors. Els vidents, seguint una indicació de la Verge, es comprometeren a acceptar sofriments a fi de reparar pels pecats i com a súplica per la conversió dels pecadors. La Verge acceptà aquest compromís d'oració i sacrifici. Els demanà que cada dia resessin el rosari demanant la pau del món i el final de la guerra. Els consolà assegurant que tots tres anirien al cel.

En la segona aparició, els parlà del Cor de Maria. Els mostrà el seu Cor puríssim, cor envoltat d'espines, ultratjat pels pecats. Cor de Maria que vol reparació. Els digué que volia establir en el món la devoció al Cor Immaculat de Maria.

Prometé la salvació a tota persona que abracés la devoció al Cor Immaculat de Maria.

En la tercera aparició els parlà del Cor de Maria i del més enllà. Els va fe veure l'infern, les ànimes condemnades i els dimonis. Els digué: heu vist l'infern, on van les ànimes dels pobres pecadors. També els va anunciar que demanaria la comunió reparadora dels primers dissabtes i la consagració de Rússia al seu Cor Immaculat. Va assegurar que Rússia es convertiria i que el Papa li consagraria aquesta nació. A més, els féu aquesta consoladora promesa: al final, el meu Cor Immaculat triomfarà.

Hi ha fets posteriors molt importants que estan molt relacionats amb la tercera aparició. En efecte, segons la vident Lúcia, la consagració del món al Cor Immaculat de Maria, tal com la Verge l'havia demanada, va ser feta pel papa Joan Pau II l'any 1984. A més, segons aquest, el missatge de Fátima fa entendre fets cabdals que passaren a l'Est a finals de la dècada dels vuitanta.

En la quarta de les seves aparicions a Fátima els parlà també del més enllà. Els digué: reseu, reseu molt i feu sacrificis pels pecadors, ja que moltes ànimes van a l'infern per no tenir qui se sacrifiqui i resi per elles.

En la cinquena aparició els va anunciar diversos importants prodigis que tindrien lloc durant la seva sisena aparició. Entre aquests, el miracle del sol, prova de la veritat del missatge de Fàtima.

En la sisena aparició, es va presentar, de manera molt significativa, com la Senyora del Rosari. Demanà la construcció d'una capella en honor seu. Es produí el profetitzat miracle del sol, prova de la veritat de Fàtima.

Una aparició

L'any 1925, a Pontevedra, la Verge es tornà a aparèixer a Llúcia, vident de Fàtima. Aquesta aparició, però, forma també part del missatge de Fàtima, contenint una important promesa relativa als primers dissabtes de mes. Li digué: a tots els qui durant cinc mesos el primer dissabte es confessin, rebin la sagrada Comunió, resin el rosari i em facin companyia durant quinze minuts meditant els misteris del rosari a fi de desagreguar-me, els prometo assistir-los en la hora de la mort amb les gràcies necessàries per a la seva salvació.

Conclusió: la veritat de Fàtima

La important visita del papa Francesc a Fàtima, aquest mes de maig, mostra la vigència, actualitat i gran importància del missatge de Fàtima. Sant Joan Pau II ja havia dit que l'Església ha acceptat el missatge de Fàtima perquè aquest conté la veritat de l'Evangelí.

El missatge de Fàtima exhorta a prendre's seriosament la vida cristiana. Exhorta, doncs, a ser conscients de la importància negativa del pecat, de la necessitat de l'oració i de la penitència, de la importància de la protecció maternal de Maria Santíssima, de la joiosa realitat del premi etern per als qui moren bé, de la realitat del càstig etern per als qui moren en pecat... Veritats totes aquestes que es troben claríssimament expressades tant en el Catecisme de l'Església Catòlica, aprovat pel papa Joan Pau II, com en el Compendi del Catecisme de l'Església Catòlica, aprovat pel papa Benet XVI. Veritats que evidentment formen part de la perenne doctrina oficial de l'Església.

El llibre

La vida de Maria. La mare de Déu, a la terra

Antoni Pladevall, prev.

Editorial Ignasi Ametlla.

Preu: 10 euros.

Ha aparegut un nou material de biografia il·lustrada amb activitats. Relat de la vida de Maria, material pensat per a nois i noies de 7 a 12 anys.

Aquesta publicació ens pot ser d'utilitat com a material per a la catequesi, en el treball a les escoles, grups de joves i com a llibre de regal.

Maria, Mare de Déu, és un model a seguir. Ella va tenir un origen humil i poc conegut. Els evangelistes sant Mateu i sant Lluç ens la presenten com una noia senzilla i normal, promesa ja en casament a un artesà o fuster de Natzaret de nom Josep.

Maria ens ensenya a estar units a Jesús i a no oblidar que Déu té un pla per sobre de totes les coses.

Glossa

Cent anys de les aparicions de la Mare de Déu a Fàtima

Romà Casanova, bisbe de Vic

El 13 de maig de l'any 1917, tres pastorets, Francesc, Jacinta i Llúcia, a Fàtima (Portugal), quan a Europa es vivia la tragèdia de la Primera Guerra Mundial, es van trobar amb una Senyora, vestida tota de blanc, més brillant que el sol, irradiant una llum claríssima que els va dir, després de dialogar amb ells: «Reseu el sant rosari cada dia per tal d'aconseguir la pau per al món i la fi de la guerra.» Tots els dies 13 dels mesos següents, excepte l'agost, que fou el dia 19 i en un altre lloc, i fins a l'octubre, la mateixa aparició i el missatge ben clar: «Pregueu, pregueu molt, i feu sacrificis pels pecadors.»

Les aparicions de la Mare de Déu en diferents llocs i temps són expressió de la maternitat espiritual de Maria envers els cristians i tota la humanitat. Si en els sants reconeixem la seva sol·licitud per nosaltres, en santa Maria, Mare de Déu i Mare de l'Església, no podem pas veure-hi menys. Donada la missió única de Maria com a Mare del Redemptor, es fa entenedora la seva intercessió i la seva intervenció enmig nostre. Tot el missatge de les aparicions de Fàtima, com reconeixia sor Llúcia, «no tenen cap altre objectiu que fer créixer en la fe, en l'esperança i en la caritat. Tota la resta

que pugui haver-hi solament era per a portar a això.»

L'Església, per la veu i els gestos dels Sants Pares, ha expressat sempre estima i veneració a aquesta devoció mariana. Pius XII, en els vint-i-cinc anys de les aparicions, va fer la solemne consagració del món a l'Immaculat Cor de Maria. El beat Pau VI, en els cinquanta anys i a Fàtima, va renovar la consagració al Cor de Maria, Mare de l'Església, que havia fet en la darrera sessió del Concili Vaticà II. Sant Joan Pau II estava molt unit a Maria, encara més des de l'atemptat que va estar a punt de costar-li la vida el 13 de maig de 1981, però com ell va dir: «Ha estat la Mare de Déu la qui em va salvar la vida.»

De sant Joan Pau II són aquestes paraules que resumeixen el significat de les aparicions de la Mare de Déu a Fàtima: «El missatge de Fàtima és una crida a la conversió, advertència a la humanitat per tal que no faci el joc al "drac"... Amb la seva maternal sol·licitud, la Verge Santíssima va venir a Fàtima, per demanar als homes que "no ofenguessin més nostre Senyor Jesucrist, que ja està molt ofès." Dolor de mare que l'empeny a parlar, ja que és en joc la sort dels seus fills.»

